

अपिचकुतो न्वियमाशंकास्यात् भगवतो देहाद्युपाधिकृतदोषप्रसंग इति यतोऽविद्याकामकर्मभिः संसरतो जीवस्यापि भगवद्भावं लक्षणया बोधयंत्यस्तं
दोषं निषेधयंति स यश्चायं पुरुषेयश्चासावादित्ये स एकः तत्त्वमसीत्याद्याः श्रुतयः ननु कत्वर्थस्यात्मनः स्तुतिरीयमीश्वरत्वेन क्रियते न तु तस्येश्वरत्वं बो
ध्यते नैतद्युज्यते यतस्तत्र यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ तस्यैते कथिताः स्वार्थाः प्रकाशंते महात्मन इत्याद्याः श्रुतयः कृतावतारस्य भगवतश्चरणभ
जनमुपायं वदंतीत्याह स्वकृतपुरेष्विति स्वकर्मोपाजितेषु पुरेषु देहेषु अमीषु नरादिषु भोक्तृत्वेन वर्तमानं पुरुषमखिलशक्तिधृतः सर्वशक्त्याश्रयस्य पू
र्णस्य तवांशकृतं वदंति अंश इवांशः कृत इव कृतः त्वद्रूपं वदंतीत्यर्थः ननु कार्यकारणसंबन्धतस्तस्य कुत एव भूतत्वं तत्राह अबहिरंतरसंवरणमिति बहिः कार्य
मंतरं कारणं वस्तुतस्तदावरणशून्यम् तयोरसत्त्वादित्यर्थः एवं नृगतिं नुर्जीवस्य गतिं तत्त्वं विविच्य विशोध्य कवयः अन्यथेदं न प्राप्यत इति जानंतः नि
गमावपनं निगमोक्तकर्मणामावपनमासमंतादुप्यतेऽस्मिन्नित्यावपनं क्षेत्रं सर्वकर्मापणविषयमित्यर्थः यत्रार्पितानि कर्माणि मुक्तिफलं फलं तितं भव
तौऽघ्निमभवं भवनिवर्तकं विश्वसिताः कृतविश्वासाः उपासते अर्चनवंदनादिभिः सेवते भुवीति मर्त्यलोके इदमेवोचितमिति दर्शयंति ॥ २० ॥ त्वदंश

स्वकृतपुरेष्वमीष्वबहिरंतरसंवरणंतवपुरुषं वदंत्यखिलशक्तिधृतौऽशकृतम् ॥ इति नृगतिं विविच्य कवयो
निगमावपनं भवत उपासतेऽघ्निमभवं भुवि विश्वसिताः ॥ २० ॥ दुरवगमात्मतत्त्वनिगमाय तवात्ततनोश्च
रितमहामृताब्धिपरिवर्तपरिश्रमणाः ॥ नपरिलपंतिकेचिदपवर्गमपीश्वरते चरणसरोजहंसकुलसंगविस्त
ष्टगृहाः ॥ २१ ॥

स्यममेशानत्वन्मायाकृतबंधनं त्वदंघ्रिसेवामादिश्य परानंदनिवर्तय ॥ ७ ॥ भक्तिरल्पसाधनमिति वचनमनुचितमि
वमन्वानो भक्तिगुरुकरोति दुरवगमेति भो ईश्वर दुरवगमं दुर्बोधं यदात्मतत्त्वं तस्य निगमाय ज्ञापनाय तवात्ततनोराविष्कृतमूर्तेश्वरितमहामृताब्धिपरिव
र्तपरिश्रमणाः चरितमेव महामृताब्धिः तस्मिन् परिवर्तो विगाहः तेन परिश्रमणाः परिवर्जनार्थः श्रमणं श्रमः गतश्रमा इत्यर्थः अपवर्गमपिकेचिन्नप
रिलपंतिनेच्छंति कुतोऽन्यदिद्रपदादिकेचिदिति एवं भूता भक्तिरसिका विरला इति दर्शयंति न केवलमन्यन्नेच्छंति किंतु ते नैव सुखेन पूर्णाः संतः पूर्व
सिद्धगृहादि सुखमप्युपेक्षंत इत्याह तव चरणसरोजहंसकुलसंगविस्तष्टगृहा इति तव चरणसरोजे हंसा इव रममाणायै भक्तास्तेषां कुलं तेन संगस्तेन विस्त
ष्टगृहायै स्ते तथा अनेन श्रवणकोर्तने दर्शिते श्रुतिश्च मुक्तेरप्याधिक्यं भक्तेर्दर्शयति यथाह यं सर्वदेवानमंति मुमुक्षवो ब्रह्मवादिनश्चेति व्याख्यातं च सर्व
ज्ञैर्भाष्यकृद्भिः मुक्ता अपिलीलया विग्रहं कृत्वा भजंत इति ॥ २१ ॥ त्वत्कथामृतपाथो धौ विहरंतो महामुदः कुर्वंतिकृतिनः केचिच्चतुर्वर्गं तृणोपमम् ॥ ८ ॥